

Sivu on laadittu yhteistyössä [Euroopan unionin notaarien liiton \(CNUE\)](#) kanssa.

1 Miten kuolemanvaraismääräys (testamentti, yhteinen testamentti, perintösopimus) laaditaan?

A. Tahdonvaltainen omaisuuden siirtäminen perintönä on mahdollista ainoastaan testamentilla (siviililain 1710 ja 1712 §).

Kreikassa erotetaan toisistaan seuraavanlaiset testamentit:

a) Yleistestamentit

Holografinen testamentti: Testamentintekijä kirjoittaa, päivää ja allekirjoittaa testamentin kokonaisuudessaan käsin (siviililain 1721–1723 §). Testamenttia ei tarvitse toimittaa millegään viranomaiselle. Testamentintekijän kuoleman jälkeen *henkilön, jonka hallussa holografinen testamentti on, on viipymättä sen jälkeen, kun hänelle on ilmoitettu testamentintekijän kuolemasta, toimitettava kyseinen testamentti joko sen tekijän viimeisen koti- tai asuinpaikan tai oman asuinpaikkansa rauhantuomarille julkistamista varten* tai Kreikan konsuliviranomaiselle, jos hän asuu ulkomailla (siviililain 1774–1775 §).

Salainen testamentti: Testamentintekijä laatii testamentin ja antaa sen suljetussa kirjekuoressa notaarin säilytettäväksi kolmen todistajan tai kahden notaarin ja yhden todistajan läsnä ollessa. Notaarin on testamentintekijän kuoltua *viipymättä toimitettava alkuperäinen testamentti henkilökohtaisesti toimialueensa rauhantuomarille*, (siviililain 1738–1748 ja 1769 §).

Julkinen testamentti: Testamentintekijä sanelee testamenttinsa notaarille kolmen todistajan läsnä ollessa tai kahdelle notaarille yhden todistajan läsnä ollessa. Notaari laatii asiakirjan, joka käsittää testamentin, ja sen säilyttää notaari, *jonka on viipymättä sen jälkeen, kun hänelle on ilmoitettu testamentintekijän kuolemasta, toimitettava testamentin jäljennös toimialueensa rauhantuomarille* (siviililain 1724–1737 ja 1769 §).

b) Hätätilestamentit:

Poikkeuksellisissa olosuhteissa hätätilestamentin voi laatia laivalla (siviililain 1749–1752 §), sotilaat voivat laatia hätätilestamentin sotatoimien aikana (siviililain 1753–1756 §) ja eristyksissä olevat henkilöt asuinpaikassaan (siviililain 1757 §). Hätätilestamentti toimitetaan viipymättä lähimmälle Kreikan konsuliviranomaiselle tai notaarille Kreikassa, ja siitä ilmoitetaan toimivaltaiselle esimiehensä toimivalle viranomaiselle (siviililain 1761–1762 §).

Hätätilestamentti raukeaa automaattisesti kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun ne poikkeukselliset olosuhteet, joiden vallitessa hätätilestamentti laadittiin, eivät enää vaikuta sen tekijään, joka on yhä elossa (siviililain 1758–1760 §).

Kaikki testamentit ovat samanarvoisia. Myöhempi testamentti kumoaa aikaisemman, jos testamentintekijä nimenomaan peruuttaa aikaisemman testamentin tai kun viimeisimmässä testamentissa viimeinen tahto ilmaistaan edelliseen nähden ristiriitaisin tai erilaisin määräyksin. Jälkimmäisessä tapauksessa viimeisin testamentti kumoaa ainoastaan aikaisemman testamentin kanssa ristiriidassa olevat kohdat (siviililain 1763–1768 §).

Kaikissa tapauksissa vaaditaan, että testamentintekijällä on siihen tarvittava kelpoisuus ja että hän tekee sen omasta vapaasta tahdostaan ja noudattaa kuhunkin testamenttityyppiin sovellettavia lain säännöksiä.

B. On myös mahdollista tehdä kuolemanvaraislahja (siviililain 2032–2035 §). Lahjansaajaa ei kuitenkaan katsota lahjanantajan perilliseksi eikä yleistestamentin saajaksi.

C. Laissa kielletään yhteisen testamentin tekeminen (eli useamman henkilön testamentin laatiminen yhtenä asiakirjana) (siviililain 1717 §).

D. Laissa kielletään myös perintösopimukset (siviililain 368 §).

2 Miten kuolemanvaraismääräys rekisteröidään?

A. Holografista testamenttia ei tarvitse jättää minkään viranomaisen haltuun. Testamentintekijä voi kuitenkin varmuuden vuoksi jättää testamentin notaarin haltuun (siviililain 1722 §).

B. Salainen testamentti ja julkinen testamentti on pakko jättää notaarin haltuun, ja niistä laaditaan notaarin asiakirja (siviililain 1743 ja 1732 §).

C. Hätätilestamentit on pakko antaa tiedoksi esimiehensä toimivalle viranomaiselle ja toimittaa viipymättä lähimmälle Kreikan konsuliviranomaiselle tai notaarille Kreikassa (siviililain 1761–1762 §).

D. Testamentintekijän kuoltua *notaarin, jonka hallussa testamentti on, on toimitettava jäljennös testamentista toimialueensa rauhantuomarille, kun on kyse julkisesta testamentista, ja alkuperäinen testamentti henkilökohtaisesti toimialueensa rauhantuomarille, kun on kyse salaisesta testamentista tai hätätilestamentista*, julkaisemista varten (siviililain 1769–1780 § ja siviiliprosessilain 807–811 §). *Henkilön, jonka hallussa on holografinen testamentti, on viipymättä sen jälkeen, kun hänelle on ilmoitettu testamentintekijän kuolemasta, toimitettava kyseinen testamentti joko sen tekijän viimeisen koti- tai asuinpaikan tai oman asuinpaikkansa rauhantuomarille julkistamista varten* (siviililain 1774–1775 § ja siviiliprosessilain 807–811 §). Jos henkilö, jonka hallussa holografinen testamentti on, asuu ulkomailla, hän voi toimittaa sen Kreikan konsuliviranomaiselle.

E. Henkilöön, joka löytää holografisen testamentin tai jolla on sellainen hallussaan mutta joka ei toimita sitä viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle, sovelletaan siviili- ja rikosoikeudellisia seuraamuksia. Jos kyseinen henkilö on perillinen, hän menettää perintöoikeutensa (siviililain 914, 902, 903 ja 1860 §, siviiliprosessilain 811 § ja rikoslain 222 ja 242 §).

3 Sovelletaanko kuolemanvaraismääräysten sisältöön rajoituksia (esimerkiksi lakiosa)?

A. Perittävän jälkeläisillä ja vanhemmillä sekä jälkeen jääneellä puolisoilla tai henkilöillä, jonka kanssa perittävä eli avioliitonomaista yhdyselämää, eli henkilöillä, joita kutsutaan lakimääräisiksi perillisiksi, on oikeus lakiosaan perinnöstä (siviililain 1825 § ja lain 3719/2008 11 §).

B. Lakiosa on puolet lakimääräisestä perintöosasta. Lakimääräiset perilliset saavat kukin lakiosansa perintöosasta (siviililain 1825 §).

C. Laskutapa on monimutkainen. Siinä otetaan huomioon lahjat, jotka perijä on saanut perittävältä, ja arvio perinnön kokonaisarvosta (nettoperintö) (siviililain 1830–1834 §).

D. Jos testamentissa on lakiosaa koskevia rajoituksia, niitä ei oteta huomioon (siviililain 1829 §). Lakiosaan oikeutettu perillinen voi nostaa tuomioistuimessa kanteen, jolla pyydetään sellaisen lahjan kumoamista, jonka perittävä on antanut elossa ollessaan, silloin kun jäämistö ei hänen kuolemansa jälkeen riitä kattamaan lakiosaa. Oikeus tällaisen kanteen nostamiseen on kahden vuoden aikana perittävän kuolemasta (siviililain 1835–1838 §).

E. Lakiosaan oikeutettu perillinen ei peri lakiosaa, jos perittävä on tehnyt hänet perinnottomaksi (1839–1845 §) tai perillinen on menettänyt perintöoikeutensa (1860–1864 §). Lakiosaan oikeutettu perillinen voi luopua perinnöstä (siviililain 1847–1859 §) tai oikeudesta lakiosaan (siviililain 1826 §).

4 Jos kuolemanvaraismääräystä ei ole laadittu, kuka peri ja kuinka paljon?

Lakimääräisen perimysjärjestyksen mukaisia perillisryhmiä on kuusi. Mikäli ylemmästä perillisryhmästä löytyy perillinen, seuraaviin ryhmiin kuuluvat henkilöt eivät peri (siviililain 1819 §):

A. Lakimääräisen perimysjärjestyksen ensimmäiseen perillisryhmään kuuluvat perittävän jälkeläiset. Perimysjärjestys perustuu sukulaisuussuhteeseen. Perittävän suoraan alenevassa polvessa olevat jälkeläiset perivät ennen seuraavassa polvessa olevia jälkeläisiä. Lapset saavat kukin yhtä suuren osan perinnöstä (siviililain 1813 §).

Ensimmäiseen ryhmään kuuluu myös jälkeen jäänyt puoliso, joka saa neljäsosan perinnöstä (siviililain 1820 §).

Ensimmäiseen ryhmään kuuluu myös henkilö, jonka kanssa perittävä eli avioliitonomaista yhdyselämää. Hän saa kuudesosan perinnöstä (lain 3719/2008 11 §).

B. Lakimääräisen perimysjärjestyksen toiseen ryhmään kuuluvat vainajan vanhemmat, sisarukset sekä ennen perittävää kuolleiden, perinnöstä luopuneiden tai perintöoikeutensa menettäneiden sisarusten lapset ja lapsenlapset. Vanhemmat ja sisarukset perivät kukin yhtä suuren osan, kun taas ennen perittävää kuolleiden, perinnöstä luopuneiden tai perintöoikeutensa menettäneiden sisarusten lapset tai lapsenlapset perivät sukupolven yli (siviililain 1814 §). Silloin kun puolisisarukset perivät vanhempien tai täyssisarusten tai täyssisarusten lasten tai lapsenlasten rinnalla, he saavat puolet siitä, mitä täyssisarukset saavat. Myös ennen perittävää kuolleiden, perinnöstä luopuneiden tai perintöoikeutensa menettäneiden puolisisarusten lapset tai lapsenlapset saavat puolet täyssisarusten osuudesta (siviililain 1815 §).

Toiseen ryhmään kuuluu myös jälkeen jäänyt puoliso, joka saa puolet perinnöstä (siviililain 1820 §).

Toiseen ryhmään kuuluu lisäksi henkilö, jonka kanssa perittävä eli avioliitonomaista yhdyselämää. Hän saa kolmasosan perinnöstä (lain 3719/2008 11 §).

C. Lakimääräisen perimysjärjestyksen kolmanteen ryhmään kuuluvat vainajan isovanhemmat sekä näiden jälkeläiset eli lapset ja lapsenlapset.

Jos sekä vainajan isän- että äidinpuoleiset isovanhemmat ovat elossa perittävän kuolinhetkellä eivätkä he ole luopuneet perinnöstä eivätkä menettäneet perintöoikeuttaan, he ovat ainoita perillisiä ja perivät yhtä suuret osuudet.

Jos vainajan isän- tai äidinpuoleinen isoisä tai isoäiti ei ole elossa perittävän kuolinhetkellä tai on luopunut perinnöstä tai menettänyt perintöoikeutensa, hänen sijaansa tulevat hänen lapsensa tai lapsenlapsensa. Jos ei ole lapsia eikä lapsenlapsia tai nämä ovat luopuneet perinnöstä tai menettäneet perintöoikeutensa, sen henkilön osuus, joka on kuollut tai luopunut perinnöstä tai menettänyt perintöoikeutensa, menee saman sukuhaaran puoleiselle isoisälle tai isoäidille, ja jos tämä ei ole elossa tai on luopunut perinnöstä tai menettänyt perintöoikeutensa, tämän lapsille ja lapsenlapsille.

Jos joko isän- tai äidinpuoleisen sukuhaaran isoisä ja isoäiti eivät ole elossa perittävän kuolinhetkellä tai ovat luopuneet perinnöstä tai menettäneet perintöoikeutensa eikä heillä ole lapsia eikä lapsenlapsia tai nämä ovat luopuneet perinnöstä tai menettäneet perintöoikeutensa, toisen sukuhaaran puoleinen isoisä tai isoäiti tai näiden lapset ja lapsenlapset ovat ainoita perillisiä.

Lapset saavat kukin yhtä suuren osan ja syrjäyttävät saman sukuhaaran lapsenlapset. Lapsenlapset voivat periä sukupolven yli (siviililain 1816 §).

Kolmanteen ryhmään kuuluu myös jälkeen jäänyt puoliso, joka saa puolet perinnöstä (siviililain 1820 §).

Kolmanteen ryhmään kuuluu lisäksi henkilö, jonka kanssa perittävä eli avioliitonomaista yhdyselämää. Hän saa kolmasosan perinnöstä (lain 3719/2008 11 §).

D. Perimysjärjestyksen mukaan neljänteen ryhmään kuuluvat perittävän isovanhemmat, jotka saavat kukin yhä suuren osan sukuhaarasta riippumatta (siviililain 1817 §).

Neljänteen ryhmään kuuluu myös jälkeen jäänyt puoliso, joka saa puolet perinnöstä (siviililain 1820 §).

Neljänteen ryhmään kuuluu lisäksi henkilö, jonka kanssa perittävä eli avioliitonomaista yhdyselämää. Hän saa kolmasosan perinnöstä (lain 3719/2008 11 §).

E. Perimysjärjestyksen mukaan viidenteen ryhmään kuuluu jälkeen jäänyt puoliso tai henkilö, jonka kanssa perittävä eli avioliitonomaista yhdyselämää. Hän saa koko perinnön (siviililain 1821 § ja lain 3719/2008 11 §).

Eronnut puoliso ja henkilö, jonka kanssa perittävä eli avioliitonomaista yhdyselämää, joka oli purettu perittävän ollessa vielä elossa, eivät ole mukana lakimääräisessä perimysjärjestyksessä.

Lakimääräiseen perimysjärjestykseen ei kuulu jälkeen jäänyt puoliso, jota vastaan perittävä oli pannut vireille avioeromenettelyn pätevin perustein (siviililain 1822 §).

F. Lakimääräisen perimysjärjestyksen mukaan kuudenteen ryhmään kuuluu Kreikan valtio, joka vastaanottaa koko perinnön siten, että pesän veloista vastataan perinnön määrään saakka (siviililain 1824 § ja siviililain täytäntöönpanosta annetun lain 118 §).

5 Mikä on toimivaltainen viranomainen

5.1 perintöasioissa?

Perintöasioissa yleinen toimivalta on perintöasioita käsittelevällä tuomioistuimella, joka on sen alueen *rauhantuomioistuin* (*Ειρηνοδίκαιο*), jossa perittävällä oli kuolinhetkellään kotipaikka tai kotipaikan puuttuessa asuinpaikka tai asuinpaikan puuttuessa *valtion pääkaupungin rauhantuomioistuin* (siviiliprosessilain 30 ja 810 §).

Toimivaltuudet tehdä ja säilyttää testamentteja ovat notaareilla ja Kreikan konsuliviranomaisilla.

Kreikan veroviranomaisilla on valtuudet ottaa vastaan perintöveroilmoituksia ja periä perintövero.

5.2 vastaanottamaan perinnön vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?

5.3 vastaanottamaan testamenttisaannon vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?

5.4 vastaanottamaan lakiosan vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?

Kohdat 5. b–d: Perintöasioita käsittelevän tuomioistuimen kanslia ottaa vastaan seuraavat ilmoitukset:

Testamentissa mainitun tai lakimääräisen tai lakiosaan oikeutetun perijän ilmoitus perinnöstä tai testamenttisaannosta luopumisesta. Luopuminen on tehtävä neljän kuukauden kuluessa siitä, kun luopuja sai tiedon perimyksen alkamisesta ja perimyksen alkamisen syystä. Jos perittävä tai perillinen asui ulkomailla, luopumiseen sovelletaan yhden vuoden määräaikaa (siviiliprosessilain 812 § ja siviililain 1847–1859 §).

Ilmoitus perinnön vastaanottamisesta siten, että pesän veloista vastataan perinnön määrään saakka (siviiliprosessilain 812 § ja siviililain 1902–1912 §).

Ilmoitus siitä, että perijä hyväksyy testamentin toimeenpanijan toiminnan tai ei hyväksy sitä (siviiliprosessilain 812 § ja siviililain 2017–2031 §).

Ilmoitus ilman perillisiä kuolleen jäämistön pesänhoitajan tehtävän vastaanottamisesta tai siitä luopumisesta (siviiliprosessilain 812 § ja siviililain 1865–1870 §).

6 Esitelkää lyhyesti kansallisen lainsäädännön mukainen perintöasian ratkaisumenettely, mukaan lukien kuolinpesän purkaminen ja sen omaisuuden jakaminen (kertokaa myös, aloittaako tuomioistuin tai muu toimivaltainen viranomainen perintöasioita koskevan menettelyn omasta aloitteestaan).

A. Perillinen voi ilmoittaa perintöasioita käsittelevän tuomioistuimen kansliaan ennen kuin perinnöstä luopumisen määräaika päättyy (neljä kuukautta, tai vuosi jos perittävä tai perillinen asui ulkomailla perimyksen alkamisen aikaan – siviililain 1847 §) (*perintöasioita käsittelevä tuomioistuin määräytyy siviiliprosessilain 810 §:n nojalla*), että hän ottaa perinnön vastaan siten, että pesän veloista vastataan perinnön määrään saakka. Tällöin kyseinen perillinen ottaa perinnön vastaan mutta vastaa kuolinpesän veloista vain perinnön määrään saakka (siviililain 1902 ja 1904 §).

Perillisen, joka ottaa perinnön vastaan siten, että pesän veloista vastataan perinnön määrään saakka, on toimitettava perunkirjoitus neljän kuukauden kuluessa. Kuolinpesä on perillisen yksityisomaisuudesta täysin erillinen kokonaisuus. Perillisen, joka ottaa perinnön vastaan siten, että pesän veloista

vastataan perinnön määrään saakka, on maksettava velat ennen perinnönjakoa. Kuolinpesän omaisuuden myyntiä varten perillisen, joka ottaa perinnön vastaan siten, että pesän veloista vastataan perinnön määrään saakka, on pyydettävä lupaa perintöasioita käsittelevältä tuomioistuimelta (siviililain 1902–1912 ja siviiliprosessilain 812 § ja 838–841 §).

B. Velkojat tai perilliset voivat hakea perintöasioita käsittelevältä tuomioistuimelta kuolinpesän konkurssiin asettamista (siviililain 1913 §). Tuomioistuimen on asetettava kuolinpesä konkurssiin, jos perillinen, joka ottaa perinnön vastaan siten, että pesän veloista vastataan perinnön määrään saakka, sitä hakee. Tällöin kyseinen perillinen luovuttaa kuolinpesän omaisuuden velkojille ja vapautuu kaikista velvoitteista. (siviililain 1909 §).

Perintöasioita käsittelevä tuomioistuin määrää konkurssiin haetulle kuolinpesälle pesänselvittäjän, joka pyytää velkoja ilmoittautumaan. Kuolinpesän velat maksetaan ennen perinnönjakoa (siviililain 1913–1922 §).

C. Jos perillinen on tuntematon (jäämistö ilman perillistä), perintöasioita käsittelevä tuomioistuin määrää pesänhoitajan, joka vastaa jäämistön hoitamisesta ja velkojen maksusta, kunnes perillinen löytyy (siviililain 1865–1870 §).

D. Jos perittävä oli jo asetettu konkurssiin, konkurssimenettelyä jatketaan kuolinpesän konkurssimenettelynä.

7 Miten ja milloin henkilöstä tulee perillinen tai testamentinsaaja?

A. Jäämistö siirtyy automaattisesti perilliselle perittävän kuolinhetkellä. Näin ollen perinnön vastaanottaminen ei periaatteessa edellytä erityistä jäämistöä koskevaa toimea (siviililain 1846 §).

B. Jos perillinen osoittaa jollakin tavalla halukkuutensa tulla perilliseksi, katsotaan, että hän on ottanut perinnön vastaan (siviililain 1849 §).

C. Silloin kun perillinen ei ole käyttänyt oikeutta luopua perinnöstä määräajassa (neljä kuukautta tai vuosi jos perittävä tai perillinen asui ulkomailla perimyksen alkamisen aikaan – siviililain 1847 §), hänen katsotaan ottaneen perinnön vastaan (siviililain 1850 §).

D. Lainsäädännössä on poikkeus periaatteeseen, jonka mukaan jäämistö siirtyy automaattisesti perilliselle, silloin kun kyseessä on kiinteistö tai muu kiinteää omaisuutta koskeva esineoikeus. Tällöin toimi perinnön vastaanottamiseksi tai perintötodistus on rekisteröitävä kiinnitys- tai kiinteistörekisteriin ja perijä saa esineoikeuden takautuvasti perillisen kuolinhetkeen (siviililain 1846, 1193, 1195 ja 1198 §).

8 Ovatto perilliset vastuussa perittävän veloista? Millä edellytyksillä?

A. Perillinen, joka on jäämistön yleistestamentin saaja, vastaa myös henkilökohtaisella omaisuudellaan kuolinpesän veloista toisin kuin perilliset, jotka ovat erityistestamentin saajia eli legataareja (siviililain 1901 §).

B. Perillinen voi ilmoittaa perintöasioita käsittelevän tuomioistuimen kansliaan ennen kuin perinnöstä luopumisen määräaika päättyy (neljä kuukautta tai vuosi jos perittävä tai perillinen asui ulkomailla perimyksen alkamisen aikaan – siviililain 1847 §), että hän ottaa perinnön vastaan siten, että pesän veloista vastataan perinnön määrään saakka. Tällöin perillinen vastaa kuolinpesän veloista perinnön määrään saakka (siviililain 1902 ja 1904 §).

C. Perillisen, joka ottaa perinnön vastaan siten, että pesän veloista vastataan perinnön määrään saakka, on toimitettava perunkirjoitus neljän kuukauden kuluessa. Kuolinpesä on perillisen yksityisomaisuudesta täysin erillinen kokonaisuus. Perillisen, joka ottaa perinnön vastaan siten, että pesän veloista vastataan perinnön määrään saakka, on maksettava velat ennen perinnönjakoa. Kuolinpesän omaisuuden myyntiä varten perillisen, joka ottaa perinnön vastaan siten, että pesän veloista vastataan perinnön määrään saakka, on pyydettävä lupaa perintöasioita käsittelevältä tuomioistuimelta (siviililain 1902–1912 ja siviiliprosessilain 812 § ja 838–841 §).

D. Velkojat voivat kuolinpesän inventaation aikana hakea perintöasioita käsittelevältä tuomioistuimelta kuolinpesän konkurssiin asettamista (siviililain 1913 §). Tuomioistuimen on asetettava kuolinpesä konkurssiin, jos perillinen, joka ottaa perinnön vastaan siten, että pesän veloista vastataan perinnön määrään saakka, sitä hakee. Tällöin kyseinen perillinen luovuttaa kuolinpesän omaisuuden velkojille ja vapautuu kaikista velvoitteista (siviililain 1909 §).

9 Mitä asiakirjoja ja/tai tietoja tavallisesti edellytetään kiinteän omaisuuden rekisteröintiä varten?

Perintönä saadun kiinteän omaisuuden rekisteröinti edellyttää virallisen asiakirjan laatimista (yleensä notaarin laatimaa asiakirjaa perinnön vastaanottamisesta tai perintötodistusta). Se toimitetaan sen alueen toimivaltaiselle viranomaiselle (kiinnitys- tai kiinteistörekisteriin), jossa kiinteistö sijaitsee. Lisätietoja saa osoitteesta: <http://www.ktimatologio.gr/>

9.1 Onko jäämistön hoitajan nimittäminen pakollista tai pyynnöstä pakollista? Jos on, miten nimittäminen toteutetaan kummassakin tapauksessa?

Kreikan perintöoikeuden mukaisesti kuolinpesä siirtyy perilliselle välittömästi perittävän kuoltua ilman minkään edustajan tai hoitajan puuttumista asiaan (siviililain 983 ja 1846 §).

9.2 Kenellä on oikeus toimeenpanna perittävän kuolemanvaraismääräys ja/tai hallinnoida jäämistöä?

Perillinen hoitaa jäämistöä tämän vuoksi itse. Jos perillisiä on useita, he hoitavat jäämistöä yhdessä, kunnes se jaetaan (siviililain 1884–1894 §).

Perittävä voi määrätä testamentissaan tai perilliset voivat määrätä yhteisellä sopimuksella tai hakea perintöasioita käsittelevältä tuomioistuimelta testamentin toimeenpanijan, joka vastaa perinnönjaosta (siviililain 2017–2031 §).

Jos perillinen on tuntematon (jäämistö ilman perillistä), perintöasioita käsittelevä tuomioistuin määrää kuolinpesälle hoitajan, joka vastaa jäämistön hoitamisesta, kunnes perillinen löytyy (siviililain 1865–1870 §).

9.3 Mitkä valtuudet jäämistön hoitajalla on?

Perillinen, joka ottaa perinnön vastaan siten, että pesän veloista vastataan perinnön määrään saakka, hoitaa kuolinpesää ja maksaa sen velat (siviililain 1902–1912 §).

Kuolinpesän konkurssia voi hakea velkoja tai perillinen perintöasioita käsittelevältä tuomioistuimelta, joka määrää kuolinpesälle pesänselvittäjän (siviililain 1913–1922 §).

10 Mitä edunsaajan aseman ja/tai oikeudet osoittavia asiakirjoja kansallisen lainsäädännön mukaisesti tavallisesti annetaan perintöasioita koskevan menettelyn aikana tai sen päättyessä? Onko niillä todistusvoimaa?

A. Jokainen asianosainen (perillinen, testamentinsaaja, uskottu mies, testamentin toimeenpanija, velkoja ja luovutuksensaaja) voi pyytää perintöasiaa käsittelevän *tuomioistuimen rauhantuomaria* antamaan perintötodistuksen (siviiliprosessilain 819 §).

B. Perintötodistus on asiakirja, jonka antaa perintöasiaa käsittelevän *tuomioistuimen rauhantuomari* ja jossa annetaan perimystä koskevia tietoja (kelpoisuudet, oikeudet ja osuudet) (siviililain 1961 § ja siviiliprosessilain 820 §). Perintötodistus voi olla henkilökohtainen (jolla todistetaan vain yhden henkilön kelpoisuus ja osuus) tai yhteinen (joka annetaan myötäperillisille tai useille henkilöille) (siviililain 1960 §).

C. Perillisen, testamentinsaajan, uskotun miehen tai testamentin toimeenpanijan, joka mainitaan perintötodistuksessa, oletetaan omaavan perintötodistuksessa mainittu kelpoisuus ja siihen liittyvät oikeudet. Tällainen oletus voidaan kiistää (siviiliprosessilain 821 § ja siviililain 1962 §).

D. Perintötodistus on julkisesti todistusvoimainen. Laki suojaa kolmansia, jotka tekevät vilpittömässä mielessä sopimuksen perintötodistuksessa mainitun oikeudenomistajan kanssa (siviiliprosessilain 822 § ja siviililain 1963 §).

E. Jos annettu perintötodistus on virheellinen, se peruutetaan, sitä muutetaan, se kumotaan tai se mitätöidään samoin kuin kaikki varsinaiset ja ylimääräiset muutoksenhau, jotka kohdistuvat perintötodistuksen antamista koskevaan päätökseen (siviililain 1964–1966 § ja siviiliprosessilain 823–824 §).

F. Kun perinnön kohteena on kiinteää omaisuutta koskeva esineoikeus, perillinen voi rekisteröidä perintötodistuksen (siviililain 1846, 1193, 1195 ja 1198 §).

G. Perintötodistuksen lisäksi on muita asiakirjoja, joilla todistetaan perillisen henkilöllisyys ja oikeudet (esim. jäljennös testamentista, ote väestörekisterijärjestelmästä tai vahvistuskanne).

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.
[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 11/12/2020

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.